

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200427
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122200427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7

7Csp/6/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D. E. - F., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 796 Eur s prísl., takto

rozhodol:

2

7Csp/6/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 100 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

5

7Csp/6/2022

1. Rozsudkom pre zmeškanie žalovaného číslo konania 7Csp/6/2022-24 zo dňa 04.04.2022 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 796 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a

zároveň priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd uviedol, že žaloba bola žalovanému doručená dňom 24.01.2022. Zároveň mu bolo uložené, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení bol žalovaný poučený o možnosti tejto procesnej sankcie. Vzhľadom na to, že sa žalovaný k žalobe žalobkyne písomne nevyjadril, súd postupom podľa § 273 CSP rozhodol osobitnou formou tohto rozhodnutia.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 5CoCsp/33/2022-75 zo dňa 27.09.2022 bol zrušený rozsudok pre zmeškanie a vec vrátená súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že súd 1. inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu, že žalovaný sa k žalobe žalobkyne písomne nevyjadril. Žaloba mu bola doručená dňom 24.01.2022. V elektronickom súdnom spise sa však nachádza vyjadrenie žalovaného s dátumom odoslania 02.02.2022, ktoré zo strany asistentky senátu nebolo vytlačené a založené do súdneho spisu. Z tohto dôvodu sa žalovaný k žalobe žalobkyne písomne vyjadril, a preto bolo v celom rozsahu dôvodné rozhodnutie súdu 1. inštancie v celom rozsahu zrušiť.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 13.01.2022 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu vo výške 796 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia na tom skutkovom základe, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 24Csp/25/2017 bola úspešná, keď súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie a zároveň rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodnutie súdu 1. inštancie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove 24Co/95/2018 zo dňa 13.12.2018. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nemôže mať symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadosťučinenie v symbolickej výške nie je ani primerané, ani spravodlivé. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ ďalej nedopúšťal recidívy. Požaduje sumu 796 Eur a to v sume bezdôvodného obohatenia vo výške 196 Eur a za určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky požaduje sumu 600 Eur.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol, že predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia musia byť splnené kumulatívne. Nepostačuje naplnenie len niektorého z nich, ale musia byť splnené všetky. Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyni. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma, do popredia sa dostáva kompenzačná funkcia, t.j. navrátenie do predošlého stavu. Žalobkyňa požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 796 Eur za poskytujúcu ochranu a ospravedlňujúcu ľahostajnosť žalovaného. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 06.12.2022 uviedla, že samotné nerešpektovanie právoplatných a najmä vykonateľných výrokov rozsudku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, nahradiť trovy konania a následne nutnosť iniciovať exekučné konanie, sa považuje za osobitne závažné porušenie povinnosti dodávateľa uloženej súdom. Primeranosť sumy 796 Eur je vzhľadom na postoj žalovaného a množstvo porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Žalobkyňa súdu predložila upovedomenie o začatí exekúcie číslo 27EX 341/19 na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia súdu 24Csp/25/2017 zo dňa 04.04.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove na vymoženie pohľadávky v sume bezdôvodného obohatenia 196 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj súdnych trov 335,68 Eur a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 45,43 Eur. Rovnako predložila upovedomenie o ukončení exekúcie, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 01.07.2019 bolo exekučné konanie ukončené. Na podporu svojho právneho názoru, pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, súdu predložila rozhodnutia súdov vo veciach primeraného finančného zadosťučinenia.

7. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 24Csp/25/2017 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 24Csp/25/2017-93 zo dňa 04.04.2018 súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 196 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 19.12.2017 do zaplatenia a zároveň určil zmluvnú podmienku v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.05.2013 v bode 2., vo veci administratívnych nákladov za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou vo výške 117,70 Eur, za neprijateľnú a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie súdu 1. inštancie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove v rozsudku 24Co/95/2018-119 zo dňa 13.12.2018.

8. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 12.12.2022 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 12.12.2022, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Prítomný právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Mal za to, že základ nároku pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia je v celom rozsahu daný, za dôvodnú považoval aj výšku primeraného finančného zadostučinenia.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

11. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o

existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

12. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je dôvodným. Žalobkyňa úspešným uplatnením nároku v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 24Csp 25/2017, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

14. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobkyni titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 24Csp 25/2017, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia a v spore bola aj úspešná. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý.

15. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi - žalobkyni, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý jej hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatriło. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

16. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

7Csp/6/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.